

Как Господ създал ромите³⁹

Тръгнал Господ да се разхожда, да види какво има и какво няма по света. Ходил тук, ходил там, минал през цялата земя. Бил с напролет и навсякъде го посрещали разцъфнали цветя. Едва им нарадвал старецът, но като се поразмислил, натъжил се и рекъл:

– Направих толкова много цветя, а няма кой да им се радва, кога се грижи за тях. Ще направя и хора – те ще споделят радостта моя от цветния рай и ще се грижат за него. От белите цветя, ще направя бели хора, от жълтите цветя – жълти хора, а от червените цветя – червени хора.

Речено-сторено. Направил Господ от белите цветя бели хора, от жълтите цветя – жълти хора, а от червените цветя – червени хора. Добре, ама като се загледал над творението си, видял, че нещо го подхождало съвсем, нещо липсвало сред човешките творения. Хванал бялата си брада Господ и дълбоко се замислил. Но там имало само един черен косъм и той паднал в ръката му, увил се около пръстите му. Тогава Господ решил и от този косъм направил ромите. Погледнал той отново човешката си направия и този път се усмихнал доволно, че с ромите всичко си дошло на мястото.

Затова и досега Господ Бог се грижи за ромите, прощава им, радва им се като на свои деца – та нали са от самия него, от черния му косъм.

³⁹ Десислава Рангелова (Тешика)